

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei), (jud. Iu. Malcoci)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de SRL „Ivexus Agro” și de SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Vitculens” împotriva SRL „Ivexus Agro” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către SRL „Ivexus Agro” și modificată hotărârea din 07 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) prin micșorarea sumei încasate,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2018, SRL „Vitculens” a înaintat o acțiune împotriva SRL „Ivexus-Agro” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în conformitate cu prevederile contractului de depozit din 10 iunie 2017 încheiat cu pârâta, ultima i-a încredințat spre păstrare cu titlu de depozit fructe cu pre-răcirea acestora în depozitul frigorific situat în satul Negureni, r-nul Telenești.

În perioada 10 iunie 2017 - 26 iulie 2017, adică pe parcursul la 46 de zile, SRL „Ivexus-Agro” a depozitat și a pre-răcit în depozitul frigorific al reclamantei 56 159 kg de fructe, fapt confirmat prin procese-verbale de predare-primire din 10 iunie 2017, 11 iunie 2017, 13 iunie 2017, 20 iunie 2017 și 21 iunie 2017.

Potrivit actului de verificare a decontărilor pentru serviciile acordate, reclamanta i-a eliberat pârâtei factura fiscală nr. JJ2112915 în sumă de 114 133,10 lei.

Prin răspunsul din 09 august 2017, pârâta SRL „Ivexus-Agro” a refuzat achitarea serviciilor și a returnat factura fiscală, nefiind de acord cu suma serviciilor și solicitând o reducere esențială a sumei acordate.

În opinia reclamantei SRL „Vitculens” refuzul SRL „Ivexus-Agro” de achitare a serviciilor prestate este neîntemeiat, considerând că datoria a devenit scadentă la 31 august 2017, dat fiind faptul că potrivit clauzelor contractuale, achitarea serviciilor se efectuează lunar, factura fiscală fiind eliberată și expediată la 09 august 2017.

Astfel, în instanța de judecată reclamanta SRL „Vitculens” încasarea din contul pârâtei SRL „Ivexus-Agro” a datoriei formate în urma neonorării obligațiilor de achitare a serviciilor de depozitare și pre-răcire a fructelor în mărime de 69 133,10 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 8 361,32 lei, a penalității în mărime de 12 443,96 lei, a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 6 000 lei și suma taxei de stat achitată la depunerea cererii în mărime de 2 700 lei.

Prin hotărârea din 07 iunie 2018 a Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei), cererea de chemare în judecată a fost admisă.

A fost încasat din contul SRL „Ivexus-Agro” în beneficiul SRL „Vitculens”, suma de 89 938, 38 de lei, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 6 000 lei și suma taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2700 lei.

Pentru a admite integral acțiunea, prima instanță a reținut că, societatea reclamantă și-a executat cu bună-credință obligațiile contractuale, iar întreprinderea pârâtă nu a avut obiecții la calitatea fructelor ridicate de la depozit. Mai mult, reținând libertatea contractuală și voința părților, prima instanță a indicat că pârâta a acceptat valoarea contractului.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către SRL „Ivexus Agro” și modificată hotărârea din 07 iunie 2018 a Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei) prin micșorarea sumei încasate la 62 678,40 lei cu titlu de datorie, 7 525,71 lei cu titlu de dobândă de întârziere, 62,68 cu titlu de penalitate, 3 000 cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și 2 108 cu titlu de taxă de stat.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat în decizie că, prima instanță a examinat pricina sub toate aspectele, reieșind din probele administrate, însă neîntemeiat a încasat datoria și celelalte pretenții accesorii.

Astfel, procesul verbal de predare primire din 21 iunie 2017, prin care au fost transmise spre păstrare 14 481 kg de cireșe, nu a fost semnat de ambele părți contractante, în el lipsind semnătura și ștampila deponentului, iar ca urmare acest proces verbal nu confirmă transmiterea spre păstrare și pre-răcire a cantității de cireșe menționate, urmând a fi exclusă datoria pentru această cantitate de fructe. Respectiv a fost calculată suma dobânzii de întârziere reieșind din datoria real existentă precum și dobânda de întârziere calculată pentru perioada examinării cauzei în ordine de apel.

În ce privește cerința cu privire la penalitate, instanța a reținut că, potrivit clauzei pct. 5.1 al contractului de depozit din 10 iunie 2017, neplata prețului la termenul stabilit îl îndreptățește pe depozitar să perceapă o penalitate de întârziere de 0,1% calculate asupra sumei neachitate, iar ținând cont de faptul că datoria de bază constituie 62 678,40 lei, penalitatea reprezintă suma de 62,68 lei.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a redus proporțional părții admise suma achitată cu titlu de taxă de stat, iar în partea cheltuielilor pentru asistență juridică a constatat că aceasta a fost necesară și reală, însă nu este rezonabilă, reținându-se complexitatea și natura cauzei, micșorând-o până la 3 000 lei.

La 16 mai 2019, SRL „Ivexus Agro” a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și trimiterea

cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a apreciat motivele invocate în apelul declarat de SRL „Ivexus Agro”.

La 17 mai 2019, SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a apreciat în mod arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de SRL „Ivexus Agro” și de SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina, neîntemeiate și care urmează a fi considerate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Ivexus Agro” și de SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de SRL „Ivexus Agro” și de SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de SRL „Ivexus Agro” și de SRL „Vitculens” reprezentată de avocatul Crețu Doina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova